

УДК 371:004.9

Кравчина Оксана Євгенівна, молодший науковий співробітник Інформаційно-аналітичного відділу педагогічних інновацій Інституту інформаційних технологій і засобів навчання Академії педагогічних наук України

УПРАВЛІНСЬКІ ІНФОРМАЦІЙНІ МЕРЕЖІ В СИСТЕМІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Анотація

Автор розглядає різні види інформаційних мереж, розкриває деякі питання формування освітніх інформаційних мереж за кордоном та дає характеристику інформаційних мереж у зв'язку з поширенням на сучасному етапі використання інформаційно-комунікаційних технологій в освіті.

Ключові слова: інформаційна мережа, інформаційні технології, інформаційні ресурси.

Вступ. На сучасному етапі розвитку суспільства велике значення має вплив інформаційно-комунікаційних технологій, які використовуються майже у всіх сферах діяльності та життя людини, забезпечують розповсюдження інформаційних потоків в суспільстві та створюють єдиний інформаційний простір. Невід'ємною та важливою частиною цих процесів є інформатизація освіти. На сьогодні в Україні йде становлення нової системи освіти, яка орієнтована на входження у світовий інформаційно-освітній простір. Цей процес супроводжується суттєвими змінами у педагогічній теорії та практиці навчально-виховного процесу, які пов'язані зі внесенням змін як в зміст технологій навчання так і в систему управління навчальним закладом.

Метою статті є аналіз закордонних освітніх інформаційних мереж для подальшого використання їх в управлінні загальноосвітнім навчальним закладом в Україні.

Проблема широкого застосування інформаційно-комунікаційних технологій в системі освіти в останні роки визиває підвищений інтерес у вітчизняній педагогічній науці. Найбільший вклад у вирішення проблем застосування комп'ютерних

технологій в школі внесли українські та закордонні вчені: В.Ю.Биков, В.В.Олійник, Ю.О.Жук, В.Д.Руденко, С.М.Ромашко, С.Пейперт, Г.Клейман, Б.Хантер та ін.

Різні проблеми інформатизації управлінської діяльності в нашій країні знайшли своє відображення у роботах Л.І.Даниленко, Г.В.Єльникової, О.М.Клочко, В.І. Кудінова.

З одного боку, об'єднання комп'ютерів – це комп'ютерна мережа. З іншого боку, – це засіб передачі інформації в просторі, засіб організації спілкування людей. Саме завдяки цій властивості комп'ютерні мережі все частіше називають телекомунікаційними мережами, підкреслюючи, тим самим, їх призначення, а не особливості пристроїв.

Розрізняють локальні і глобальні телекомунікаційні мережі. Як правило, локальною називають мережу, що зв'язує комп'ютери, що знаходяться в одному приміщенні, одній організації, в межах району, міста, країни. Іншими словами найчастіше локальною є мережа, обмежена в просторі. Локальні мережі найбільш поширені у сфері освіти. Більшість шкіл та інших учбових закладів мають комп'ютери, зв'язані в локальну мережу. У той же час сучасні технології дозволяють зв'язати окремі комп'ютери, що знаходяться не лише в різних приміщеннях або будівлях, але й ті що знаходяться на різних континентах.

Невипадково можна зустріти учбові заклади, що мають філії в різних країнах, комп'ютери яких об'єднані в локальні мережі. Більш того, локальні мережі можуть об'єднувати і комп'ютери різних учбових закладів, це дозволяє говорити про існування локальних мереж сфери освіти.

На відміну від локальних, глобальні мережі не мають просторових обмежень. До глобальної мережі може бути підключений будь-який комп'ютер. Будь-яка людина може дістати доступ до інформації, розміщеної в цій мережі. Найбільш відомим прикладом глобальної телекомунікаційної мережі є мережа Інтернет (INTERNET), доступ до якої з'являється у все більшого числа середніх шкіл. Інтернет не є єдиною глобальною телекомунікаційною мережею. Існують інші, наприклад, такі як мережа FIDO або мережа SPRINT.

Фідонет ("Fido Net") [2] – це всесвітня любительська комп'ютерна мережа. Вона виконує функції, які стоять перед будь-якою мережею: пересилка особистої пошти (netmail), електронні конференції (echoconferences або echomail), файлові конференції

(fileechos) тощо. Мережа Фідонет всесвітня - вона існує в 57-ти країнах в Північній Америці, Європі, Австралії і Новій Зеландії, Латинській Америці, Африці і Азії. Мережа Фідонет любительська, тобто вона некомерційна (з безкоштовним доступом) і тримається лише завдяки зусиллям і ентузіазму її учасників.

В Україні (R46), Росії (R50) та Білорусі (R45) кількість вузлів Фідонет зростає щонеділі. Це обумовлено багатьма причинами: перевагами мережі в порівнянні з Інтернетом, відсутністю у людей грошей на Інтернет, наявністю великого числа телефонних ліній з безкоштовними внутрішньоміськими дзвінками, використанням для Фідонет різних технологій (UUCp і Ip) та різних мереж (відомчих і корпоративних) та іншими. Також відмічено зростання мережі в деяких країнах Європи (Німеччина та інших). Фідонет має свої переваги: вища якість інформації (майже немає спама), конференції Фідонет мають конкретні тематики і в більшості з них панує порядок, між учасниками зберігаються дружні взаємини, будь-який користувач Фідонет може написати лист в Інтернет і навпаки (існує система так званий гейтів – шлюзів, які конвертують нетмэйл Фідонет в e-mail Інтернету та навпаки), також відбувається обмін листами в конференціях – учасники Фідонет можуть читати новини через гейти, ці ж гейти конвертують ехоконференції Фідонет для читання користувачів Інтернету. Інколи виходить, що користувачі Інтернету читають саме конференцію Фідонет з певної тематики, тому що лише вона містить інформацію по конкретній тематиці або просто цікавіше ніж в Інтернеті, а по деяких тематиках конференції існують лише у Фідонет. Крім того, конференції Фідонет відрізняються порядком і рідко містять спам або "сміття".

Мережа Sprint – створена корпорацією Sprint International глобальна інформаційна мережа, що надає користувачам декілька глобальних мережевих служб:

- електронну пошту;
- службу факсимільному зв'язку;
- сервіс, пов'язаний з проведенням розрахунків на основі магнітних карток;
- комунікаційну мережу, передавальну будь-яких типів даних.

Компанії Sprint, Cisco і Ciena впроваджують 40-гігабитні мереживі послуги в глобальній IP-мережі першого рівня Sprint на базі технології IPoDWDM (IP поверх DWDM). Цей проект допоможе задовольнити вимоги замовників Sprint, які хочуть отримувати послуги нового покоління, надавати своїм користувачам можливості для

простого і швидкого вирішення повсякденних ділових завдань. Як Інтернет так і інші глобальні мережі можуть бути корисними і для використання в системі загальної середньої освіти.

Більшість шкіл та інших учбових закладів системи загальної середньої освіти мають як локальні мережі, так і можливість використовувати глобальні мережі.

Поняття локальної і глобальної мережі відносні, оскільки, наприклад, телекомунікаційна мережа сфери освіти з одного боку локальна, оскільки не включає комп'ютери, що знаходяться в організаціях системи охорони здоров'я, оборони, мистецтва або культури, з іншого боку така мережа включає комп'ютери, в установах системи освіти, розташованих на різних континентах і може вважатися глобальною.

Одним з основних завдань інформатизації освіти є побудова мережевої освітньої інфраструктури, що забезпечує створення єдиного інформаційного освітньо-педагогічного простору міста, області, держави.

Під побудовою мережної освітньої інфраструктури розуміється створення технічних, кадрових, організаційно-методичних і юридичних умов забезпечення інформаційних потреб працівників загальної середньої, середньої спеціальної, вищої й педагогічної освіти через систему регіональних телекомунікацій.

На сьогодні вже створені передумови, що дозволяють перейти до якісно нового етапу робіт у цьому напрямку, а саме, проектуванню й створенню мережевого сервісу в галузі освіти, спрямованого на:

- побудову освітньої мережі, що забезпечує вихід у вітчизняні й міжнародні мережі;
- реалізацію базових проектних, технічних і організаційних рішень, що забезпечують побудову освітньої мережі й різних форм мережевого сервісу;
- вироблення типової схеми побудови локальних інформаційних мереж державних освітніх установ, що забезпечують інтеграцію в регіональні й глобальні інформаційні мережі;
- організацію мережевих взаємодій освітніх установ;
- формування й надання комплексу мережевих послуг для органів управління освітою і освітніх установ.

Інформаційна освітня мережа наповнюється мережевими послугами та надає ці послуги безпосередньо на робочі місця керівників, викладачів і учнів, безпосередньо впливає на їхню особисту діяльність, за допомогою:

- ефективного особистого контакту з керівниками, педагогами, учнями міста, області, країни й зарубіжжя;
- можливості колективного обговорення проблем (телеконференції, списки розсилок);
- доступу до місцевих, вітчизняних і закордонних баз даних і знань;
- надання розподілених автоматизованих засобів навчання й підвищення кваліфікації;
- дистанційного доступу до обчислювальних ресурсів і баз даних;
- дистанційного доступу до унікальних програмних продуктів, у тому числі й до дорогих ліцензійних програмних комплексів тощо.

Створення єдиного інформаційного освітнього простору впливає на освітню й управлінську діяльність освітніх установ через:

- вироблення погоджених планів та ефективної координації діяльності в області управління освітою на різних рівнях;
- організацію нарад керівників у режимі телеконференцій, доступу до вищих керівних організацій (електронна приймальня);
- доступ до вітчизняних і світових центрів інформації, автоматизацію й організацію доступу до бібліотек, фондів програм, фондів звітів, статистичних фондів;
- оперативну публікацію результатів досліджень (електронні журнали, збірники й реферати);
- організацію й проведення різноманітних мережових проєктів.

Вплив на господарську діяльність освітніх установ слід очікувати через:

- оперативне одержання інформації про сучасне устаткування, матеріали, технології й послуги сторонніх організацій;
- удосконалення постачання;
- автоматизацію роботи з фінансовими установами й діловими партнерами.

Інформаційна система для задоволення інформаційних потреб у сфері освіти має певні цілі, якими є такі:

- інформаційне об'єднання освіти міста, області, країни як єдиного, цілісного організму, що має загальні державні завдання;
- ефективна інформаційна підтримка, істотне розширення й удосконалювання інформаційних зв'язків суб'єктів освітньої діяльності;
- єдина система оперативного забезпечення інформаційними послугами, у тому числі актуальною різнобічною інформацією законодавчого, методичного, довідково-аналітичного, науково-технічного характеру;
- узагальнення й впровадження в системі освіти міста, області, країни існуючого досвіду (як вітчизняного, так і закордонного) використання комп'ютерних (у тому числі телекомунікаційних) технологій в освіті, на основі відповідного методичного забезпечення.

Прикладом того, якою може бути регіональна інформаційна система управління в освіті за наявності достатніх ресурсів і розвиненого інформаційного середовища, служить адміністративна комп'ютерна система освітнього округу Jefferson Country Public School [3] в штаті Кентуккі, США. Система обслуговує установи загального освіти (школи, органи управління) і 7 регіональних університетів, забезпечує службу адміністрації округу інформаційними ресурсами і безпосередньо підтримує освітній процес. Її основні функції:

- розвантажити вчителів і адміністраторів від рутинної паперової роботи і звільнити їм час для роботи з учнями;
- передбачати майбутні потреби в ресурсах, дозволяючи управлінню освітою округу бути активним і приймати випереджаючі рішення;
- забезпечувати абсолютно всі ресурси, дані по грантах, регіональних та федеральних програмах, пов'язаних з освітою, учнями та шкільним оточенням.

Діяльність системи підтримується регіональною мережею, інтегруючою в собі великий центральний сервер на основі комп'ютера DPS8000 (класу main frame, з можливістю паралельно реагувати в діалоговому режимі реального часу на сотні запитів), п'ять міні-комп'ютерів Bull, що підтримують комунікації з центральним сервером, декілька тисяч персональних комп'ютерів і терміналів в школах і районних органах освіти. Мережа працює під управлінням ОС UNIX; вона здатна підтримувати передачу відео, звукових, графічних і текстових даних.

Архітектурно мережа є зіркоподібною конструкцією з 14 підвузлами до яких підключені абоненти. Користувачі системи знаходяться більш ніж в 150 будівлях шкіл і адміністративних центрів. До числа користувачів входять не лише учбові заклади, але і батьки, різні фірми.

Одна з основних функцій системи - збір даних про все, що пов'язане з освітою (перш за все в окрузі, але не лише). Процес збору даних децентралізований. Користувачі вводять або актуалізують дані безпосередньо з робочих місць в школах або адміністративних офісах. Зібрані дані стають негайно доступними співтовариству користувачів з дотриманням розумних обмежень за конфіденційністю та рівнем; обмеження регулюються системою паролів користувачів при доступі до центральної бази даних.

Є група даних (і вельми обширних як по переліку, так і за об'ємом), які учбові заклади зобов'язані надавати в базу зі встановленою регулярністю (деякі дані – практично щодня). Для цього в школах округу є спеціальні посадові особи. До цих даних відносяться:

- демографічна інформація по учнях;
- результати навчання;
- здоров'я учнів;
- шкільний транспорт (у США доставка дітей в школи і додому обов'язкова);
- кваліфікація вчителів тощо.

У самому комп'ютерному центрі функціонує служба централізованого сканування даних. Через цю службу вводяться в систему дані, що представляють інтерес, та ті що надійшли іншим, не електронним шляхом. Ця ж служба готує вельми об'ємні загальні звіти для управління освітою округу (1 раз в 6 тижнів), готує матеріали для централізованого тестування учнів, виділяє паролі новим користувачам і робить іншу необхідну роботу. Служба готова у будь-який момент надати користувачам впорядковані дані по сотнях стандартних формах (скажімо, по навчанню дорослих – 107 форм, по відвідуваності шкіл – 77 форм).

Вельми суттєвим для користувачів реалізована в обговорюваній системі концепція інтеграції даних. Дані доступні користувачеві незалежно від того, в якій формі чи за допомогою якого програмного забезпечення вони готувалися. Дані також інтегровані по відношенню до різнорідних комп'ютерів мережі. Користувачеві

байдуже, з якої машини і в якому форматі до нього надійшли потрібні дані, вони мають бути доступні йому за запитом без наступних зусиль з перекодування.

Розглянемо ще декілька Американських освітніх мереж, наприклад, Національну асоціацію шкільних рад (Школа лідерства для успішності учнів) [4] – NSBA – National School Boards Association (School Boards Leadership for Student Achievement). NSBA's технологічні програми було розпочато в 1985 році NSBA і Федерацією державної асоціації шкільних рад, щоб сприяти просуванню раціонального використання технологій у сфері державної освіти.

NSBA's Technology Leadership Network (TLN), заснована в 1987 році, – це програма районних мереж, яка пропонує інноваційний спосіб довести до шкільних рад, адміністраторів новітні технології та ознайомити з найкращим досвідом інших шкіл для прийняття обґрунтованих технологічних рішень. Більше 350 шкільних округів, установ освіти та педагогічних коледжів скористатися цією системою підтримки. Вони мають можливість зв'язатися з авторами та скористатися ресурсами для використання технологій у школах, отримати останню інформацію, ідеї та поради своїх колег.

Мережа сприяє розвитку командного підходу до технології прийняття рішень. Як одна з найавторитетніших мережа включає технології всіх рівнів: керуючі, освітні технології та навчальні програми директорів шкіл, вчителів та членів шкільних рад.

Одним з напрямів роботи мережі є законодавство у сфері освіти. А саме:

- доступ до інформації NSBA та юридичного персоналу,
- акції,
- спеціальні брифінги,
- юридична інформація – TLN учасники отримують щотижневі оновлення з відповідних правових питань.

Знання є необхідним компонентом у прийнятті обґрунтованих рішень для ефективного функціонування шкіл. Успішні рішення не можуть бути зроблені без відповідних досліджень, висновків і порад інших людей, які стикаються з аналогічними питаннями. Тому в мережі концентрується інформація з таких питань:

- **Технологія грантів** – це прями посилання на гранти і джерела фінансування освітніх технологій.

- Заплановано **відвідування** – щороку три райони для відвідувань. Кожен візит призначений для демонстрації досвіду застосування зразкової освітньої технології на практиці.
- **Електронна школа Ezine** – це щомісячний електронний журнал, що надає масу новин, прикладів з практичної діяльності, а також інформації зі світу новітніх технологій навчання.
- **Спеціальні TLN Публікації** – стосуються застосування технологій планування, правових питань, допоміжних технологій та інформації для членів шкільної ради; ці видання регулярно допомагають TLN учасникам з різних питань управління школою.
- **Визнання програми** – лідери визнають лідерів ... – це позитивна інформація, така як подяка, вітання тих, хто досяг певних успіхів в застосуванні інноваційних технологій та результатів.

Велика увага у Мережі приділена професійному розвитку. Це інструмент, який допомагає лідерам у розвитку своїх навичок, необхідних для прийняття правильних рішень для ефективного функціонування шкіл і громад, а саме:

- **T + L конференція** – це щорічна конференція по технологіям освіти, орієнтованим на потреби керівників шкіл. Сотні учасників сесій скликають для розв'язання найважливіших проблем та обговорення новітніх освітніх технологій.
- **Он-лайн навчання** керівників освітніх установ.

Наступна Американська мережа – School Leaders Network (SLN) [5] – Мережа Школи Лідерів – була створена в Америці у 2006 році для навчання директорів шкіл з метою сприяння їх зусиллям щодо поліпшення успішності в школах. Тільки у Нью-Йорку SLN має 5 мереж та 135 шкіл, які брали участь у SLN програмах навчання з 2006 року, а також близько 500 шкіл по всьому США. SLN має своє унікальне бачення, місію і підхід, що робить її єдиною національною організацією для шкіл з програмою, заснованою на професійному співтоваристві, спільному інструктажі управлінського персоналу школи.

На жаль, недостатня увага приділяється підвищенню кваліфікації директорів шкіл після того, як вони пройшли курс навчання за початковими програмами. Дослідження, проведене в Америці у 2003 році, встановило, що "типові програми

лідерства в аспірантурі освіти не мають зв'язку з реальністю, що необхідно для ефективної роботи сучасної школи". Необхідні практичні заняття, спрямовані на надання директорам шкіл можливості зробити свою роботу більш ефективною з самого початку, додатковий професійний розвиток, щоб вони змогли адаптуватися до постійних змін, та постійна їх підтримка для ефективного керівництва. Також Мережа дозволяє директорам взаємодіяти один з одним стосовно роботи, яку вони виконують, оскільки це дозволяє їм бути більш ефективними керівниками у своїх школах.

Навчання у мережі зосереджено на п'яти основних галузях управління:

1. Якість. Досвід.
2. Розвиток знань, питання лідерства.
3. Вдосконалення навичок лідерства та потенціалу.
4. Застосування досвіду. Навички.
5. Навчання.

Мережа надає можливість керівникам розробити спільний набір цінностей, чітко формулювати свої надії і очікування на своє навчання. Вони визначають цілі самої мережі, ставлять цілі та створюють норми для ефективної спільної роботи. Керівники починають розуміти, що значить вчитися як одна команда. Вони досліджують питання з навчання дорослих, вивчають теорію та застосовують її на практиці у своїй роботі в школі.

Кроки при вирішенні загальних проблем з практичних питань в мережі:

Крок 1 Виявити проблемні питання з практики	Спільна група виявляє проблему з практичної роботи, формулює її як питання, орієнтоване на навчання.
Крок 2 Попереднє дослідження проблемного питання з практики	Лідери вивчають дану проблему і визначають та планують стратегію початкових дій .
Крок 3 Аналіз даних з конкретної школи	Лідери вчаться створювати системи для безперервного збору даних.
Крок 4 Вивчити практику в школі Рівень	Лідери описують вирішення проблеми з практики, опираючись на фактичні дані спостережень.
Крок 5 Огляд роботи одного з керівників	Коллективно група задає питання з метою поглиблення розуміння завдань керівника.
Крок 6 Відвідування школи	Підбиваючи підсумки відвідування школи, мережа забезпечує і підтримує лідера та його дії з запланованих заходів.

Крок 7 Спільні дії з планування та виконання	Члени групи планують свою особисту роботу, для того щоб застосувати на практиці вироблені стратегії з розглянутого питання.
Крок 8 Святкування та зворотній зв'язок	Лідери святкують успіх спільної роботи у мережі з вирішення конкретної проблеми.

Поетапне Виконання завдання сприяє набуттю навиків лідерства та впливу

Навчання та взаємообмін досвідом проходить в три етапи.

Перший етап. У ході першого етапу кожна мережа розвиває професійні спільноти практиків і створює простір для учасників для того, щоб вони змогли поділитися та обговорити ключові питання та проблеми, які виникають у школах. Директори мають можливість ділитися своїми знаннями, досвідом та ідеями, надавати іншим членам мережі допомогу для ефективного вирішення певних проблем.

Мета навчання на цьому етапі є те, що лідери матимуть можливість втілити свій власний досвід в співтоваристві з іншими щодо практичного вирішення проблемного питання та застосувати його у своїй школі.

Другий етап. На цьому етапі учасники беруть участь у розгляді проблемних питань за схемою «вісім кроків». Цей етап допомагає лідерам розробити процедури для аналізу і вирішення проблем, які виникають у повсякденній практиці в школі.

Третій етап. Учасники мережі знову беруть участь у тому ж процесі «вісім кроків», але на цьому етапі кожен керівник основну увагу приділяє проблемі своєї школи. Це надає керівникам можливість зробити цей процес частиною своєї власної практики шляхом розгляду процесу в сприятливому середовищі з іншими людьми, які працюють на практиці для відпрацювання навиків.

Доволі цікавим є досвід Європейських країн.

Освітня інформаційна мережа Європейського Співтовариства Eurydice [1] (The Educational Information Network in the European Community) забезпечує осіб, відповідальних за систему освіти і політики в Європі аналітичними матеріалами та інформацією для прийняття рішень. Eurydice фокусує свою увагу на освітній інформації Європейського Союзу, її структуризації та організації на всіх рівнях. Це велике джерело інформації, у тому числі:

- Докладні описи і огляди національних систем освіти.
- Порівняльні тематичні дослідження, присвячені конкретним темам, які викликають цікавість, такі як ранній розвиток дитини, освіта та догляд, шкільна автономія та управління освітою.

- Показники і статистика.
- Серія довідкових матеріалів та інструментів, пов'язаних з освітою, таких, як Європейський глосарій, календарі школи та освітній тезаурус.

Мережа Eurydice підтримує та сприяє європейському співробітництву в галузі навчання впродовж всього життя шляхом надання порівняльної інформації про системи освіти в 31 країні та шляхом підготовки досліджень з проблем, спільних для європейських систем освіти.

Спостереження за розвитком освіти різних країн сприяє поліпшенню якості і прозорості систем освіти та розповсюдженню та впровадженню новітніх технологій в освітній процес Європейських країн через обмін інформацією і досвід, ідентифікацію найкращої практики, порівняльний аналіз систем освіти і освітньої політики в цій області, а також обговорення й аналіз політики в сфері освіти.

Продукція мережі потрібна перш за все для використання національними, регіональними, місцевими або європейськими чиновниками для удосконалення систем освіти своїх країн. З цією метою створена Eurubase – опис національних систем освіти і політики в сфері освіти 31 країни Європи. Вона містить три типи опису:

- Огляд національних систем освіти.
- Опис національних систем освіти.
- Структури освіти, професійна освіта і освіта дорослих

Огляд національних систем освіти містить короткий огляд систем освіти в 31 країні, починаючи з дошкільного рівня до вищої освіти. Оновлюється два рази на рік, також надається інформацію про поточні реформи і проблемні питання в галузі освіти, загальна структура. Огляд національних систем освіти містить відповідну інформацію, яку легко можна порівняти:

1. Освіта населення і мова навчання.
2. Адміністративний контроль і масштаби державного сектора, фінансування навчання.
3. Дошкільна освіта.
4. Обов'язкова освіта.
5. Спеціальна середня освіта.
6. Вища освіта.

7. Особливі потреби.
8. Вчителям.
9. Проведені реформи і теми дискусій у галузі освіти.

Опис національних систем освіти містить дуже докладні доповіді про системи освіти. Звіти оновлюються щорічно національними підрозділами Мережі. Кожна країна описує освітню систему за 11 тематичними розділами:

1. Політичні, соціальні та економічні умови і тенденції.
2. Загальна організація системи освіти та управління освітою.
3. Дошкільна освіта.
4. Початкова освіта.
5. Середня і післясередня освіта.
6. Вища освіта.
7. Безперервна освіта та навчання для випускників шкіл і дорослих.
8. Вчителів і працівників сфери освіти.
9. Оцінка освітніх установ і системи освіти.
10. Особлива підтримка освіти.
11. Європейські та міжнародні аспекти в галузі освіти.

Структури освіти, професійна освіта та освіта дорослих надає короткий опис національних систем освіти і системи професійної підготовки на 35-45 сторінках. Загальна структура кожної національної системи аналогічна та відповідно інформацію легко можна порівняти:

1. Обов'язки та адміністрація.
2. Дошкільна освіта.
3. Обов'язкова освіта.
4. Загальна та професійна після отримання обов'язкової середньої освіти.
5. Альтернативна освіта і початкова професійна підготовка.
6. Вища освіта.
7. Безперервна освіта та професійна підготовка для дорослих.

Такі мережі значно розширюють можливості в освіті, до їх діяльності вже сьогодні входить не тільки аналітично-інформаційна, але й аналітично-дослідницька, інформаційно-просвітницька та організаційно-просвітницька діяльність (організація наукових, інформаційних, дослідницьких конференцій, семінарів, симпозіумів,

організація освітніх проектів і програм, розробка та розвиток інноваційних педагогічних та інформаційно-комунікативних технологій).

Висновок. Для реалізації різноманітних управлінських функцій адміністративного управління шкільною освітою необхідне використання об'єктивної інформації, динамічно змінної номенклатури показників.

Отже, освітянська інформаційна система для підтримки управління адміністративною освітою повинна мати логічну архітектуру, яка б забезпечувала можливість вирішення спеціалізованих завдань обробки даних, а також збільшення об'єму інформації, що зберігається.

Можна виділити певні положення побудови єдиної інформаційної освітньої мережі загального характеру:

- Систему освіти необхідно розглядати як найбільшу соціальну інфраструктуру міста, області, країни, що забезпечує формування загальної культури особистості, її адаптації до життя в суспільстві, створення умов для вибору й освоєння професій, виховання громадянської позиції, поваги до прав і свобод людини.
- Школа, по своїй соціальній суті, покликана забезпечити можливість кожному члену суспільства одержати ту або іншу освіту незалежно від віку й соціального статусу людини. Нові тенденції в освіті – створення нових типів навчальних закладів, спеціальних класів тощо – є позитивним явищем, оскільки сприяє створенню багаторівневої варіативної системи освіти. З іншого боку, їх можна характеризувати і як тенденції, що підсилюють соціальну нерівність в освіті, особливо в сільських школах, через обмежені можливості самореалізації сільського вчителя й учня в межах існуючого соціального простору.
- Освітня політика повинна орієнтуватися не на поточні, а на майбутні потреби суспільства.
- Система освіти повинна задовольняти потреби міста, області, країни в кадрах і забезпечувати можливість здійснення безперервної освіти на місцевому рівні.
- Особлива увага має бути приділена школам, розташованим у малих містах і сільській місцевості. Це обумовлене тим, що ці школи, по суті, є єдиними

освітньо-виховними установами в районах, де проживає більша частина населення.

- Інформатизацію системи освіти й розвиток системи дистанційної освіти необхідно розглядати як потужний інструмент, що надає учням рівні можливості в освіті незалежно від місця проживання й соціального стану, що підвищує якість навчально-виховного процесу та сприяє доступності нових знань.
- Обов'язковою умовою є вдосконалювання системи підготовки й підвищення кваліфікації педагогічних та управлінських кадрів.

Список використаних джерел

1. EURYDICE (The Educational Information Network in the European Community) – Освітнянська інформаційна мережа Європейського Співтовариства. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurydice.org/> – Заголовок з екрану.
2. FidoNet – всесвітня любительська комп'ютерна мережа – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.fido-online.com/> – Заголовок з екрану.
3. Jefferson Country Public School. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.jefferson.k12.ky.us/> – Заголовок з екрану.
4. NSBA – National School Boards Association (School Boards Leadership for Student Achievement) Національна асоціація шкільних рад (Школа лідерства для успішності учнів) – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nsba.org/tln> – Заголовок з екрану.
5. School Leaders Network (SLN) – Мережа Школи Лідерів – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.connectleadsucceed.org – Заголовок з екрану.
6. Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу: інноваційні засоби і технології: Колективна монографія. – К.: Атіка, 2005. – 252 с.
7. Калініна Л.М. Система інформаційного забезпечення управління загальноосвітнім навчальним закладом: Моногр. – К.: Айлант, 2005. – 275 с.

УПРАВЛЕНЧЕСКИЕ ИНФОРМАЦИОННЫЕ СЕТИ В СИСТЕМЕ ОБЩЕГО СРЕДНЕГО ОБРАЗОВАНИЯ

Кравчина О. Е.

Аннотация

Автор рассматривает виды информационных сетей, раскрывает некоторые вопросы формирования образовательных информационных сетей за границей и дает характеристику информационных сетей в связи с распространением на современном этапе использования информационно-коммуникационных технологий в образовании.

Ключевые слова: информационная сеть, информационные технологии, информационные ресурсы.

ADMINISTRATIVE INFORMATION NETWORKS IN THE SYSTEM OF GENERAL SECONDARY EDUCATION

Kravchina O. E.

Resume

The author considers different types of information networks, some problems of educational information networks formation abroad and gives the characteristics of information networks taking into account the usage of information and communication technologies in the general secondary education.

Keywords: informative network, information and communication technologies, informative resources.